

Ljubav prema smučanju – kada se jesenjem redi – nikad ne prestaje. U vazduhu se još osjećaju neprijatan miris rata, ostaci izdajničkih bandi još su se kroli u šumama, kada su se prve grupe smučare započile u planinu. Poslije nezakonitnog udarničkog reda na obnovi zemlje, u vrijednim časovima odmora, smučari su se vrabali svojoj nezaboravnoj ljubavi – sviljđanim stazama.

— U prvo vrijeme najveći broj smučara nekadašnjeg SKL-Muba okupio se u zimsko-sportskoj sekciji Fiskulturnog društva Torpedo – kada Murat Jakić. No, vremenom se izvile potrebe za osnivanjem samostalnog smučarskog kluba koji je osnovan na početku zimске sezone 1947./48. Tačan datum osnivačkog sastanka nije zabilježen, ali tečunin je prvi „Pravilnik Izvršnog odbora Smučarskog kluba Sarajevo“, iz kojeg se uočavaju: i prvim predsjednikom klupske mukodirektorom.

Predsjednik Kluba je Joso Marjanović, prvi potpredsjednik Kiko Karhanović, drugi potpredsjednik Franja Marulić, treći potpredsjednik Muhamed Smajlić, koji je i predsjed-

nik Tehničkog odbora, glavni sekretar je Blagoje Mirković, organizacijski sekretar Hrđiba Ratačaković, tehnički sekretar Mihal Zadićović, referent za finansije Nedžad Bibaković, akcionar Ivanec Šljivo, zastupac za agit-prop i ideološko rasprštanje Dželidar Polakajčić, referent za kadrove i statistiku Vaso Tomasević, referent za građevnu Danilo Ljubojević, referent za zdravstvo Muhamed Karhanović i predsjednik Članciginskog odbora Jureček Žuk.

Iznade, prvi osnivački dokument o Smučarskom klubu Sarajevo je tekst u „Dekabderu“ od 21. decembra 1947. godine pod naslovom „Fiskulturno društvo Sarajevo osniva smučarsku stanicu“, u kome piše:

„Danas Fiskulturno društvo „Sarajevo“ obraća poziv smučarskoj stanici u Fiskulturnom domu. U stanici će se nalaziti 60 smučaka i 8 pari skija. Pravo izuzimanja smučaka imate svih verifikovani članovi koji imaju državenu legitimaciju.“.

O orijentaciji Kluba govori član T. Pravilnika Smučarskog kluba Sarajevo, u kome stoji:

„Smučarski klub Sarajevo radi na osnaživanju i kvalitetnom razvijanju smučarskog sporta, razvijajući pri tome kod svih djece nove pozitivne psihofizičke osobine: borbenost, utragnost, spornost, izdahnost, snage, žlijest, drugarstvo, odgovornost itd., sve u cilju postizanja borbenog i radnog sposobnosti svojih članova. Njezini bezgranični ljubici prema Održivoj i smrku očuvanju tekućina NOB. „Vaspitavši svoje članove u duhu socijalističkog patrioteizma i amatersko-sportskih nadebi“.

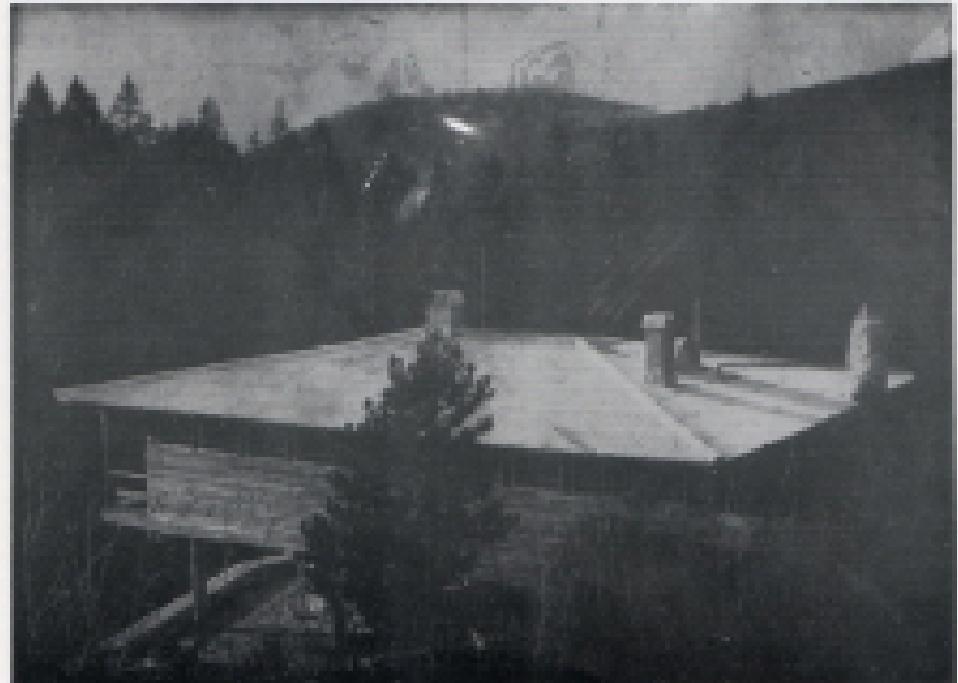
No, vratimo se na podatak. Kako je osnovan Smučarski klub Sarajevo?

— Inicijativa za formiranje Kluba došla je preko Planinarsko-smučarskog saveza Bosne i Hercegovine, na čijem se čelu tada nalazio Naim Alibabić — kada Joso Marjanović, prvi predsjednik Smučarskog kluba Sarajevo. — U Klube se odmah okupio vrlo mnozi kvalitetan

Dr. Joso Marjanović

Dan na dnu

smučarski klub, tako da su već tih prvih godina najvećim dijelom nepublicku smučarsku reprezentaciju činili nasi članovi.

Prvi klupske prvenstve natjecali su se u Tito-voj ulici, u prednjoj prizici pata bioskopa „Romana“, namještanu na kome se danas nalazi objekta. Klub je dobio na upotrebu i dom na Trebeviću, na Brusu, posred koga je bila izgrađena i 26 - metarska skakavica.

— Organizovali smo i akcije na Črpoljikom, gdje smo od svih kojiko-toliko obnovili u novu Ingorički klupski dom, a u Rajskom dvoru kod Treseva imali smo jednu banku — kaže Joso Marjanović. — Dobro se sjećam jedne akcije koju smo organizovali na Brusu. Naime, opremu smo dobivali od Saveza, pa smo tako dobili i loptopletno opremlje za hokej. Podali smo da nevremeno prostor oko doma i namjeravali da se ovaj prostor zadeći za hokejsko igralište. Međutim, ideja je kasnije propala i niko nikada tu opremu za hokej nije ni isprobao.

Članovi kluba postaju svaki dan učenici skakavice na Brusu

Aira i Ognjen Škoko

Potkupac: Odrođio na čelu studente Sarajevskog univerziteta učio u svijet

U klapakom domu na Trbaviću domaćini su bili zaužibljenici u planinsu došli (jedni Atica i Cvjetko Stokar, a pano brigu i ljubavi dobjekvali su smrćare i planinarske osobe čime bio redni vječ). Njihov doopravo razvoju smrćenja i ta kako zaslužuje da se sačuva od zapomnje.

Na se tih prvih poslijeratnih godina i do Jekonije, vodom do Pele, pa dalje pjetice. Spavalo se u baraci na mjestu sastavlje ograde SIP Jekonine i bivše „Pele“, ne, od današnjeg dječjanih „jedanaest“ pređeliš u stene, oto, načre koja je gornjela na sredini banjice. U dvije sobe bilo je 30 — 40 ljudaja. Povratak je bio usudniji, na skijama do Pele, pa nazad u Sarajevo.

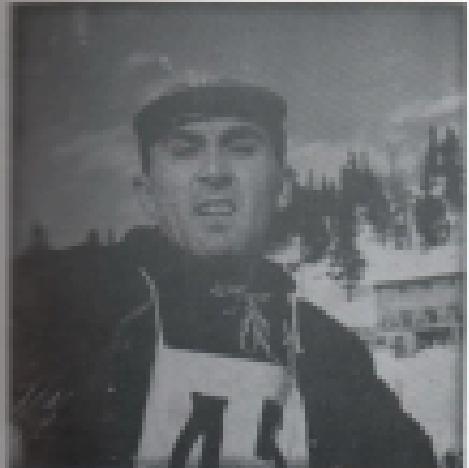
Od rezultata iz tog perioda pronali smo, istina kmaju dokumentaciju sa 2. republičkom pravosuđtu, koja je na Jekonini održana od 16. do 17. februara 1948. godine.

Rudo Filipović zausteo je na ovom prvenstvu treće mjesto u trčanju u konkurenčiji članova.

Medju najaktivnijim i najboljim smučarima Kluba u tim prvim godinama bili su Podkubovček, Kojo, Novak, Rjegevčić, Mimo Kaluderović, Laco i Oiga Mandula, Hlačnik, Stepanek, Ferhatbegović, Filipović, Istrčić Jabić, Majić, Hrapović, Odrođio, Mladen i Šerka Sulić, Karić, Ruščić, Marušić...

Na području smučanja pozone 1048/49. na Potkupci je, u okviru Prve pionirskih studentskih igara, Sarajevskog univerziteta osvojila treće mjesto u konkurenčnoj sedamkačici. Član ove štabice, a ujedno i najuspješniji takmičar sarajevske skupštine je član Smučarskog kluba Sarajevo Radostiv Odrođio.

Na 3. republičkom prvenstvu, koja je održa-

Članovi Kluba na Prevozajući paradi 1949. godine

Članovi Kluba na Prevozajući paradi 1949. godine

no na Javorini od 10. do 13. februara 1949. godine, titulu republičkog prvaka osvojio je i Radovan Obodžić, koji je bio najbolji u klasičnoj kombinaciji. U tci senioraških kategorija klasika Štefka Člupe, Mijo Filipović, Mustafa Mejđić, Radovan Obodžić i Miladen Šušić takođe je bila prva.

O broju članova iz tog perioda ne postoje precizni podaci, ali je jednog teksta objavljenog u „Otkobodenju“ 5. decembra 1949. godine vidi se da je Klub nispreda bio prilično brojnim takmičarskim posenčajicom.

„U okviru priprema svojih članova za predstojeću zimsku sezonu, pila „Otkobodenje“, Smrčanski klub Sarajevo organizovao je uspešno prvenstvo kroz na kojem je nastupilo 12 pionira, 23 člana i omiladnika, 12 omladina, 22 stane potencijala i 17 takmičara. Pobjednici po kategorijama su: Muhammed Semir (pionir), Zdenko Čiro Čirančić (omiladnik), Miro Gavrić (omiladnik), Milan Popadić (članovi potencijal) i Mustafa Mejđić (članovi takmičar).“

Jahorina je bila domaćin i 4. republičkog smučarskog prvenstva 1950. godine. Šeniorska rukometna reprezentacija Sarajevskog kluba, u sastavu Ahmed Jašić, Mustafa Mujkić, Radoj Filipović i Miljan Polugaj, ovoj vojilje je uspešljivo pobjedilo.

Jahorina je bila domaćin i 4. republičkog smučarskog prvenstva 1950. godine. Šeniorska rukometna reprezentacija Sarajevskog kluba, u sastavu Ahmed Jašić, Mustafa Mujkić, Radoj Filipović i Miljan Polugaj, ovoj vojilje je uspešljivo pobjedilo.

Januara 1951. godine na Popovoj Nagici održano je Omladinsko prvenstvo Jugoslavije, na kojem je, u sastavu reprezentacije Bosne i Hercegovine, nastupio i član Smučarskog kluba Sarajevo Nebojša Vučić i zabilježio odličan plasman — dvije brončane medalje, u skokoru i smrku za mlade omladince.

Bila je to vrijeme eksklusiva. O dopunskoj izhrani smučara iz tog perioda govori jedan interesantan dokument, odnosno zaključak Tehničkog odbora sa sastanka održanog 29. januara 1951. godine, kojim se „određuje“ za rukovodilaca treninga drug Slavko Hantić, a za tehničkog trenera drug Mohamed Mujkić. Za dodatnu hrizu koja se nalazi u smu-

čarskoj kuli na Crnopoljskom određuje se 1. (jedan) kg. mazli i po 1. (jedna) kutija cica. Za dodatak dođe odobrava se na takmičenju po 2. level čija kod ugovornitelja, i to u 10 dana prije godine i 3. zasa poslije postane” — gde u ovom zaključku uvedeno ovjenčanom klupskim pečatom.

Takmičari su se, vjerojatno, na Crnopoljskom kontinuitetu prigremali za 5. republičko prvenstvo koje je 3. februara 1951. godine održalo na Jahorini. S ovog takmičenja zabilježeni su samo polbjednici, a među njima su i članovi Smučarskog kluba Sarajevo, Mustafa Mujkić u trčanju u konkurenčiji članova i Balšakovićeva u trčanju u konkurenčiji članica.

Druga godišnja skupština Smučarskog kluba Sarajevo održana je 18. decembra 1951. godine. Izabrano je i novo rukovodstvo, a za predsjednika Kluba izabran je Radu Berberić. U Upravnim odbor još su izabrani: Avdo Jelalić, Selim Babović, Ahmed Jašić, Mustaf-

Sastanak na kojemu je bilo predstavljeno novo vijeće AMK.

Novi vijećnik

Jahić, Franjo Marušić, Duško Jagodić, Vela Vojnović, Petar Kazarov, Julija Drženović, Dušan Kaler, Blagoje Klinčić, Srgije Mudržić, Rajko Tepavčević, Muhamed Smajlić, Jelena Martinović, Mustafa Hupović, Nada Martonjić, Vinko Latić, Rajko Petrović i Štefka Nantić.

Pozlije ove godišnje skupštine u „Ostanku“ od 23. decembra 1991. godine izlazi slijedeci telok:

„Prošle godine Smučarski klub „Sarajevo“ imao je oko 1.500 članova, a ove godine oko 500. Uzrok smanjenja ovog broja je taj što se dobro da nekadašnjih članova upisalo u Klub samo radi dobijanja rezultata po raznim ciljevima, a kada je to otigalo – otpali su i takvi članovi. Klub sada ima mnogo manje članova, ali to to velikom sestrini smučari.“

Takmičari Smučarskog kluba „Sarajevo“

Antonova ekipe Školečić 1952.

postigli su u prethodnoj godini ključne uspjehe, trikoci i alpski vozači najbolji su u Bosni i Hercegovini, a neki od njih kao Vojinac i Žadićević vrlo dobro su se plesnili i na državnom prvenstvu. Od seniora najbolji su daljinski trikoci. Alpski vozači veliko pribrojaju za Školučića, ali i oni su imali dobrih rezultata..."

Pedro Šimšić

Na početku sezone 1951/52. na Črepoljaku je 13. januara 1952. održano Međunarodno prvenstvo. Iz jednog podatka može se vidjeti da nad na čenakom omilađenom nije bilo zadovoljavajući, jer na ovom takmičenju nastupila je samo jedna takmičarka Oja Pavić, nasevno van konkurenčije.

Jahorina je krajem januara 1952. godine bila domaćin Omladinskog smučarskog prvenstva Jugoslavije. Najuspješniji rezultat od bosanskohercegovačkih takmičara postigao je Trenčetić, Mišićev - Čiro Blažević, danas poznati fudbalski trener, koji je postao jugoslovenski šampion u konkurenciji mlađih omilađenica trikota, ali bez trefeja nisu ostali ni današnji Smučarski klub Sarajevo. Desetazgodolični Filaret Jabić u kojoj trci osvojio je brončanu medaliju, a treće mjesto u Jugoslaviji pripalo je Nebojši Vojinović u veleslalomu u konkurenčiji starijih omilađenica. Među skakačima najbolji je bio danas poznati konzervator skakaonica Janez Goršek, a današnji Smučarski klub Šešljivo Šešljivo Drniško pripalo je peto mjesto sa skokom od 25,5 metara. Goršek je skočio 36,5 metara.

U ekipoj konkurenčij Smučarski klub Sarajeva postupe izvanredan plasman – drugo mjesto Iza ljubljanske Enotnosti

U to vrijeme popularno takmičenje pod nazivom „Dan čimkikh sportova“; 1962., održano je 10. februara. Daljninski trkači takmičili su se na sarajevskim ulicama, startom je vodjen na Brusu, međutim su vozili od Suhe brane na Trebević do Štrake, a povratak od Suhe brane do Principovog mosta. Uslijeli smo da proglašemo neke od rezultata članova Smučarskog kluba Sarajeva na ovom takmičenju. Rajko Tapavčić je bio najbolji u trijumf učesnika, u trčanju za članove pobijedio je Mustafa Mujkić, a u skokovima Omljić.

Seko republičko prvenstvo i u alpskim i u klasičnim disciplinama pobalo je na Jahanini 3. marta 1962. godine. U svojoj dokumentaciji Štefko Nastić sazveo je kugločkim petorom osvojeni spisak takmičara i takmičenja za ovaj republički šampionat. Spisak je sačinjen na sjednici rukovodstva Smučarskog kluba Sarajeva održanom 28. februara 1962. godine.

Dakle, na 3. prvenstvu Bosne i Hercegovine nastupala je sljedeća ekipa Smučarskog kluba Sarajeva:

Daljninski trkači su bili: Mustafa Mujkić, Ahmed Jadić, Blagoje Mihnić, Rudo Filipović, Sule Arnavutović, Zvonko Stepanek, Radovan Đoković, Stjepan Šakić, Omerai Korkić, Nušret Đedić i Željko Drženović.

Alpska kombinacija je bila u sastavu: Bračko Omljić, Paša Lukac, Petar Kacaković, Željko Šarić, Ismet Šljivo, Vlado Ajberger, Jovan Babić, Štefko Nastić, Rudi Negoretić, Ljerka Kubec, Mustafa Hrapović, Ante Šantić, a u „Janglavu“ su učestvovali: Jelena Martin-Savić, Nadja Blizaković i Rada Popara.

Ekipa klasične kombinacije je bila: Omerai Zahirović, Zvonko Stepanek i Radovan Đoković.

Iz ovog sastava tri su novi republička prvaka. Mustafa Mujkić, nagboljji u trčanju za članove, Ljerka Kubec u veleskorcu za članice, a Željko Šarić u skoku. U skokoskom Stjepanek je bio dečeti, a Zahirović peti.

Na startu smučarske sezone 1962/63. zabilješio je mladi Josip Đabo koji je na priom propagandnom takmičenju 11. januara 1963., na Jahanini osvojio prvo mjesto u veleskorcu u konkurenčiji juniora. Ovi je nedjelje kroz Šabac i Šabacu. Đabo je pobijedio i u skoku na Otvorenom prvenstvu Jahanine.

Međutim, bila je to sezone u kojoj je Klub preživljao obiljnju krizu. Na 7. prvenstvu Bosne i Hercegovine, koje je na Jahanini počelo 13. februara, same jedna titula pripala je članovima Smučarskog kluba Sarajeva. Prvo mjesto osvojila je Štefka Šimić u skokoskom u Karlovcu Tefanović, Šljivić, Jadić.

Alpska ekipa veli se bila osuđa, najbolji takmičari prešli su u druge klupove. Finansuirajući kritika bila je ova prisutnija, tradicionalni entuzijazam prvi put je potrebo da je posve i na završetku smučarske sezone 1962/63. potpuno je prestala aktivnost Smučarskog kluba Sarajeva. Prvi put problemi su bili jadi, ali ne sedugo. Bosjni smučari, koji su utičući našli u ostalim sarajevskim smučarskim kolektivima, nosili su u sebi usporu i dalju da se ponovo nadu na okupu u istom sastavu.

Smučarska sezone 1963/64. prva je i jedina, namerno uz ratne godine, u kojoj se predviđa da će biti još jedan ostaci u daljkoj 1963. godini.

krenulo je zravna vremena

Križ je trajala, ali imala je i nej loru, jer Klub je, ipak, imao kuvile dobake kojima je da bi se mogao ugasi. Novembar 1954. krenulo je smučanje, ovoga puta u Šanjskom smučarskom klubu, za sve vremena, da traje dok je snijega i plavina.

Prema riječima brojnih starijih članova, inicijator obnovljenja aktivnosti kluba i mnogo godina potom predvodnik svih akcija Šanjskog smučarskog kluba bio je dugogodišnji predsjednik Ševo Golubović, koji o tim danima priča:

— Klub je bio u dugolima, bez odgovarajućih rednih prostorija, praktično pred cimtom. Zadržani odanih članova Kluba za njegovo dalje sudbino bile je za mene dva veliki izazov.

Interesantne detalje čuli smo i od dugogodišnjeg smučara i smučarskog rednika Adolfa Stokani:

— Ja sam tako bio u Smučarskom klubu Jajhorina i tražio je da idem na jedan sastanak Smučarskog saveza. Međutim, nisam mogao

i molio sam Ševo Golubovića da odi on. Upravo na tom sastanku Ševo se zao i nekoliko smučarskih aktivista i peto je prvi dogovor o ponovnom aktivovanju meka-

Adolf Stokan

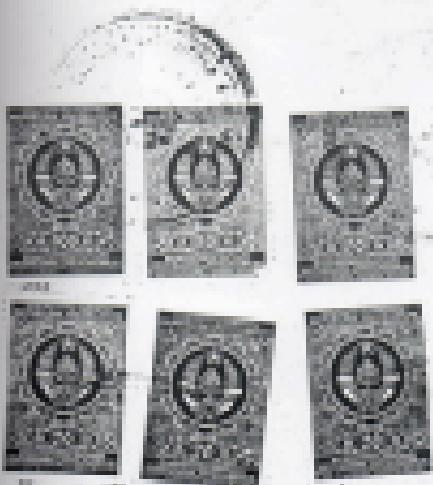
Praktische Prijs voor Praktijklijst Registrering
Universiteit Leiden

REGISTRATIE VAN UNTERRICHTSROOKS
"W. G. H."

1. 2. 3. 4. 5. 6.

Datum 7 september 1954 getuige wijfje ge nooit eerder registratie
U universiteit Leiden en universiteit Leiden.

De praktijklijst registratie programma 1 prijslijst Indien 2 milieus toe
de klas registreringsprijs.

- Registraties:
- 1/ J. C. L. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 2/ A. A. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 3/ H. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 4/ J. C. L. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 5/ A. A. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 6/ H. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 7/ J. C. L. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 8/ A. A. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 9/ H. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 10/ J. C. L. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 11/ A. A. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 12/ H. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 13/ J. C. L. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 14/ A. A. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 15/ H. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 16/ J. C. L. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 17/ A. A. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 18/ H. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 19/ J. C. L. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227
  - 20/ A. A. J. van der Heijden
plant D 202, Leiden, T 2227

21755

103

60

103 104

Dom „Kolač“

danijeg Smučarskog kluba Sarajevo, kome je došlo prije rata korisno imo Sarajevski smučarski klub.

— U prvo vrijeme smjavili smo se uz temi Hotel „Evropu“, u prostoriji Narodne milicije i tu smo proveli četiri — pet mjeseci. Onda je Komitet 2. rejonu tražio prolivanje na njihovo goloje je bila Klub, a nama je pozvano da predamo u središnje prostorije u Trtoj ulici 116. Do tada u ovim prostorijama bilo je siedište za predujnikštu obuće, pa su organizovane skoke za njihovo uvedenje. Šemci smo čarili, rificali, pa i donosili čilme od kuće da prekrjemo gol pod — spjela se jedan od starih aktivista Rajko Lukšić, koji je sačuvao i foto-kopiju satnica-va za registraciju Kluba, iz koje se vidi da je Osvršnicka skupština u novom sastavu održana 7. novembra 1954. godine. Na sastanku je bila generalija i deset potpisa članova iz čvorčkog sastava.

Odmah po osnivanju Klub je imao oko šezdeset članova, a već početkom 1956. godine, kako se vidi iz zapisa u sa 2. godišnje skupštine, koja je održana 10. maja 1956. broj učlanjenih popao je na sto pedeset. Među članovima je znatan broj i laskavih aktivista planinske smučarskog sporta u Bosni i Hercegovini.

Skočna brada kuge gradi — kabže poslušaju. Teko je bilo i u Sarajevskom smučarskom klubu. Zamah aktivnosti bio je takav da se veljih mjeseci po ponovnom aktiviranju pristupilo logičnijoj novoj klupskej doma na Javorini. Bio je to dom „Kolač“.

— U zimskoj sezoni 1954/55. Sarajevska odnosno Jajinčina je bila domaćin 3. studen-tskog prvenstva svijeta u smučanju. Tekući pripremi ovog takmičenja Smučarski savez Bosne i Hercegovine povjerio je našem klubu. U okviru tih priprema trebalo je u

veoma kratkom vremenu, tokom same zime, izgrađuti i objekat za smještaj tehničkog razvojnog centra. Tačka je, u našem velikom zahvalju i finansijsku pomoć Saveza, izgrađena pre poslijeratnog smrđavskog doma na Javorini – „Kolose“. Ovaj objekat nam je, u znak priznanja za uspješno obavljenje tehničke pripreme, Širočenički savez SFR predao u vlasništvo – priča Sava Golubović.

Iz jednog teksta u „Ostaločedenju“ iz tog vremena stajamo da je dom Sarajevskog smrđavskog bataljona na Javorini otvoren 30. janu-

ara 1960. Pored 60 leđaja, objekat je imao „...ispod tuči električno osvjetljenje, radio...“. Dom je, u stvari, velika montana kuća, koja je nazvana od „Krvave“.

U toku ljeta 1966. godine izvršena je i adaptacija novog zapuštenog doma na Trebeviću. Za ovaj posao unatočeno je, kako vidimo iz klupskih knjiga, milion i dvjesti hiljada dinara. Od nekadašnjeg zajedničkog velike spomenice napravljeno je pet soba, a domski inventar je obnovljen i dopunjjen. Razvijeni dom na Trebeviću islet je pod zaštitu, sa najvišom zakupinom od 10.000 dinara.

Najava otvorenja izgrađenog „Kolose“

boskovović u reprezentaciji

Klub odmah počinje intenzivnu aktivnost na obuzdavanju novih smučara. U marta 1955. godine, u saradnji sa Sportskim institutom, organizovan je počasnotodržavni smučarski kurs za trideset pionira i planinika iz Klasične gimnazije.

Akcija na obuci gimnazijalaca nastavlja se i saredne godine. Tako su u aprili 1956. trideset četiri učenika i učenice iz svih sarajevskih gimnazija počeli nastavu smučanja. Finansijsku sredstvu obezbijedio je Šavjet za pravljicu, nauku i kulturu Narodnog odbora Srednje škole Sarajevo, a za polaznike su izabrani najbolji učenici iz trijemaših porodica. Oba ova kursa održana su na Jahorini, polaznici su bili smješteni u „Koluti“, a nastava je dresa dan Upravnog odbora Boban IIc.

Aktivnost na osposobljavanju smučanja bila je zatreba nekadašnja. Februar 1955. Klub je organizator počasnotodržavnog kursa za TO omiljenice i omiljeniki iz redova školske i redničke mladeži na Črpaljkama. Svim učesnicima ovog kursa na kraju je dat po jedan par skija, pa je to značajno podrščalo smučarskoj aktivnosti posebno u selima na Črpaljkama.

Omcj. Pijaci, u okolini Pale, Trnova, Hrvatčića i na Trbovlju. Svezanu ponudu i materijalne sredstve za ovu akciju obezbijedili su Šavjet komitet NO i Savez sportova Srednje škole Sarajevo.

Blažde Lukić / Perić, Milorad / Miroslav

Neki smučari u Grčkoj: Đorđe Šarić, Pajo Šmit, Zoran Šarić i Aleksandar Radović

Februara 1955. godine otpočela je i uspijelna serija na Upravom Rukometnog MRBiH na obuci fumara i krovobuvare u smučanju. U februaru su dogovorenici, a tokom marta i aprila u klupskom domu na Jahorini realizovani smučarski kursovi, kroz koja je prolilo 70 fumara i krovobuvara.

Da bi se za ovakve akcije obvezljivo i odgovarajući nastavni kader, Klub je, u saradnji sa Sportskim Institutom, aprila 1955. organizator dvadesetodnevnog kuma za instruktore na području srpskog i zemaljskog preta. Kum je završio dvanaest instruktora, što je bio značajan doprinos smučavljenju smučarskog kada na ovom području.

Na takmičarskom planu tih prvih godina poslijе osnivanja aktivnosti Kluba takođe se postižu značajni rezultati. Brojni kvalitetni smučari, koji su u vrijeme zamrzanja aktivnosti prešli u druge klubove, vrateju se, a izazvani priključuju im se i novi talenta-

veni mladići i djevojke. Klub je i bio uspijeli organizator velikog broja masovnih takmičenja, u 1955. i 1956. godini, između ostalog, dva klupska prvenstva, dva meseca srpska takmičenja i Otvorenog prvenstva Srbije na Trebeviću. Posebno su uspješna takmičenja srpske omotline, čijom organizacijom Klub nastoji prije nata započeti uspijelu akciju na popularizaciji smučanja u selima. Sretno seosko prvenstvo 1955. održano je na Jahorini, a godinu dana kasnije na Trebeviću. Na ovim takmičenjima posebno se istaklo nekoliko smučara iz porodice Lučić sa Trebevića, sa omotinom iz Crne Reke. Porodica Lučić dala je kuću brojne kvalitetne takmičare i šampione, a pri Sarajevskom smučarskom klubu djelovala je i selekcija u koju je bilo uključeno dva dečeta Lučića iz Gostilice i Bruse, na čelu sa Perom Lučićem.

Klupska ekipe redovno je učestvovala na zonalnim, republičkim i državnim prvenstvima

ma, gdje pojedinci postigli zapažene rezultate. U sljepoj konkurenčiji najuspješniji je Aleksandar Bošković, koji je 1988. godine, zajedno sa Trenutčanim Prijatom Šredžom, bio član jugoslovenske reprezentacije koja je nastupila na jednom takmičenju u Turčkoj. Bošković je tom prilikom zauzeo treće mjesto u smuku i četvrti u skoku. Ostatku

dana ranije Bošković je takođe bio reprezentativac na takmičenju u Zirji u Grčkoj, gdje je bio treći u kombinaciji.

Medju triatlima, vrijedan pobjeđe je rezultat juniora Filreta Jadža, kome je pripalo četvrti mjesto u konkurenčiji najboljih jugoslovenskih juniora.

Državni zdravstveni prevoznički savez Jugoslavije 1988. na skokama na Korčulam

ponovo najbolji

Takmičari ŠŠK bili su i očekivana republička predstavica koja je, u okviru Jahačinskog kupa 1956. godine, bila vježnik troneda predstavica Srbije, Makedonije i Bosne i Hercegovine. Bosanskohercegovački smučari su pobijedili po treći put na ovom takmičenju i u trajno vlasništvo prigao im je prvakiji trofej – brončana statua smučara.

Na 10. republičkim prvenstvima u alpskim disciplinama, koje je 11. i 12. februara 1956. godine održano na Vlašiću, članovi Sarajevskog smučarskog kluba dominiraju. Klub je već najbolji bosanskohercegovački smučarski kolektiv, što je samo nastavak tradicije koja i danas traje.

U takmičenju članova u timu na Vlašiću Aleksandar Bošković osvaja titulu republičkog šampiona, a drugi je Željko Šatri. U

Brončana statua smučara prigrađena je predstavnicima ŠŠK-a nakon uspješnog postignuća na tronodu Srbija, Makedonija, BH

veličastnom Šatri je ponovo drugi, a Kata-niku pripada treće mjesto u Republičkoj. U veličastnom u konkurenčiji omilađenaca trijumfuje Ugljač Cvjetić, koji je u sistemu drugi. U sistemu za seniora Aleksandar Balković je još jednom najbolji, a Željko Šatri po treći put drugi.

Dosada prvenstvo Bosne i Hercegovine u klasičnim disciplinama održano je na Perunu kod Varela, odakle Filip Čatilović donesao titulu šampiona u juniorskoj konkurenčiji, a Rajko Tepavčević srebrnu medalju u konkurenčiji seniora.

U novogodišnjoj anketi „Oskoljedenja“ za najboljeg stručara 1988. godine član ESK Aleksandar Balković zauzeo je treće mjesto. Prei je bio Trenutčanin Pino Šimac, a drugi Milorad Puter iz Jajince.

Na 2. godišnjoj skupštini Kluba konstatovano je da kvalitet takmičarske, ipak, još nije zadovoljavajući, gledano u jugoslovenskim razmjerama. Problemi su brojni, od neravnomjernih treninga, tegozih atletičkih ritusa, nedostatka kvalitetnih trenera, do kratkotrajnog zadržavanja na tragu.

Sumirani su i rezultati aktivnosti u prethodnu godinu i po dana od otvarjanja nove Klube. Tom prilikom dodjeljene su i pothvale i nagrade najaktivnijima. Pothvate su dobili: Šećo

Golubović, Rajko Lukčić, Gojko Šikić, Zdravko Niković, Bojan Ilić, Pero Scipioni, Zdravko Kraljević, Zajko Imanović, Ahmed Jabić, Pero Lukčić, Miroslav Lukčić, Cvijan Goljanin, Petar Jabić, Rajko Tepavčević, Aleksandar Balković, Marija Krmpotić, Ždenka Mihajlović i Neša Ahmić.

Za predsjednika Kluba na ovom sastanku ponovo je izabran Sava Golubović.

Ugljač Cvjetić

Aleksandar Balković, Svetislav Podkubec i Željko Šatri

1956/1957

nikočevićeva treća u jugoslaviji

I. naredne sezone članovi Sarajevskog omladinskog kluba dominiraju na značajnijim takmičenjima u Republici. Na 11. prvenstvu Bosne i Hercegovine u alpskim disciplinama, koji je 19. i 20. januara 1957. godine održano na Jahorini, u konkurenčiji seniorske u veleslalomu treći prema mjestu pripada su članovima ESK – prvi je bio Aco Bošković, drugi Željko Šantić, a treći Jovan Đabić. Bošković je dosegao zlatnu medalju i u slalomu.

Medju seniorkama u veleslalomu nova republička prvakinja je Ravnjolja Pavlović (SSK), a druga je, takođe članica SSK, Ida Nikočević.

Mladin Golijanin je te godine u konkurenčiji jednokilometarsca najbolji u Republici u veleslalomu, a treći u slalomu.

Republičko prvenstvo u klasičnim disciplinama 1957. godine održano je u okviru Sarajeva 26. i 27. januara. Staza je bila od Venerinarskog fakulteta, preko Sutline, do Kotele glavne i nazad. Članosrma Sarajevskog amaterskog kluba pripada sedam od deset medalja. U konkurenčiji seniorske

pojedinačno Tepečević je drugi, a Pero Lučić treći. Među juniorima pojedinačno republički prvak je Štefan Jadić, a druga mjesto dosegao je M. Lučić. Seniorica Marieta SSK, u rezultatu Tepečević, P. Lučić, Gruber, druga je u svojoj konkurenčiji, a među

Štefan Jadić

juniorima divlje italike Sarajevskog amaterskog kluba zauzimaju dva prva mjesto. Prvo mjesto u Republici pripalo je Starleti u sastavu Jakić, M. Lučić, V. Arnaonović, a Starletu koja je zauzela drugo mjesto sačinjavale su braće Lučić.

Znabljajev uspjeh na Jugoslovenskoj amaterskoj snazi 1967., godine postige članica ŠŠK Ida Nikšićević, koja je ovojila brončanu medalju u spustu na Prvenstvu Jugoslavije u alpskim disciplinama. Ovo takmičenje održano je na Jahorini od 8. do 10. februara 1967. Uspjeh koji je postigla Ida Nikšićević je tim veli bio je senzaknem amaterske i u Klubu i u Republici bila zauzijala po međunarodni, pa i po kvalitetu za muklak.

Prvenstvo Jugoslavije u klasičnim disciplinama 1967. godine održano je na Pećniku od 21. do 24. februara. Seniorski Starleti ŠŠK pripalo je na Pećniku drugo mjesto [P. Lučić, Jakić, M. Lučić, Tapavčević], a među omladincima Sofet Jakić je jedan mjesto u Jugoslaviji, a Milorad Lučić dvadeset prvi.

Godinu dana ranije na Jahorinskom kupu, ponzi reprezentacije Austrije, učestvovala je i ekipa Konjika, koja je 1957. godine pozva-

Ida Nikšićević

(Sarajevske) amaterski smučari u Oslaviju 1967.: Jovan Šebot, Ognjević Crnjanić, Aleksandar Bošković, Milorad Lučić i Aleksandar Novak

la reprezentacija Bosne i Hercegovine u alpskim disciplinama da učestvuje na međunarodnom takmičenju u Čelovcu (Klagenfurt) tokom aprila i maja. Reprezentaciju Bosne i Hercegovine sačinjavala su četverica članova, od kojih su trojice bili smučari Sarajevskog smučarskog kluba (Aco Bošković, Jovan Ilićić i Uglješa Crnjetić), dok je četvrti (Sala Novak) tada bio član Zenice, međutim, kasnije je bio izabran doprinos nasegu ŠSK kao aktuarski i sekretar Kluba. Vode poslu na postavljanju u Čelovcu, koja je trajala od 25. aprila do 1. maja, bio je Vinko Šarić.

Ovaj prvi izlazak bosanskohercegovačkih smučara u ježu međunarodnu konkurenčiju nije prošao nesuspicio. Od pet skakača, kolicina ih je nastupilo na stazi velikolikoma Kolaču na Karavankama, reprezentacija Bosne i Hercegovine pripalo je vrijedno treće mjesto.

Pojedinačno, Aco Bošković je među seniorima bio peti, Jovan Ilićić šesti, a Sala Novak jedanaesti. Uglješa Crnjetić dosegao je odlično peto mjesto u konkurenčiji juniora.

— Bio je to za nas veliki događaj — sjeda se

Aco Bošković. — S jedne strane, vrijedno takmičarsko iskustvo, jer nije se svaki dan mogao takmičiti s austrijskim smučarima, među kojima su bili i neki njihovi reprezentativci. Sa druge strane, zasla velika potrošnja koja nam je posvećena od strane domaćina.

Uspjeh koji je postignut u Čelovcu je time veći, jer maleri su prešli male reprezentacije na stazi. Sala Novak je prilikom sedme skokove itako, pa je potrebovano izjaviti preuzeo te jedan stupanj, a Uglješa Crnjetić je promalio posljednju kapiju, pa je morao da se vrati kako bi regularno prošao kroz cilj. Ovome treba dodati da je Aco Bošković iste sezone konačno nego i u Čelovcu je krenuo u to kreativo makon što je sljedeće gips. Malera je bilo, ali i zadoga za zadržljivo postignutim rezultatima.

Reprezentacija je činili članovi ŠSK, a u kojoj mjeri je Klub ispred ostalih konkurenata u Republici, govori neng lista najboljih bosanskohercegovačkih smučara i smučarki za 1967. godinu, sačinjena na osnovu rezultata na republičkim, saveznim i međunarodnim takmičenjima.

Aco Bošković i Aleksandar Bošković

Uglješa Crnjetić

Na toj rang-listi u alpskim disciplinama među seniorima članovi SSK osvajaju sljedeća rezultate: 1. Aco Trifunović, 2. Zeljko Šantić, 3. Mihel Roter, 4. Boško Novak, 5. Josip Babotić, 6. Cico Kavnić, 7. Uglješa Čeljetić (8. Muhamed Ljutičić), 9. Đorđević Fazlić, 10. Nedžad Blašković (u zagredi su smrđani iz drugih klubova).

Na rang-listi članica u alpskim disciplinama rezultate su stvorile Ida Nikušević, kao prva, i Olja Pašić, obje SSK.

U konkurenčiji alpinaca mladića Miladin Golićević je drugi, Kreso Kličić četvrti, a Boško Dokmanović peti od četiri rangiranih.

Rajko Tepavčević je najbolji među seniorima u trčanju, Pero Lučić je treći, a Slavko Grubisic četvrti.

Filip Jelić je ponovo najbolji junior triatlo u Republici, drugi na rang-listi je Milorad Lučić, četvrti je Vehid Amasović, osmi Branislav Lučić i deveti Rajko Lučić.

U skupštini Smrđanskog saveza Bosne i Hercegovine načelnina i organizaciona komisija SSK nakon 2. godišnje Skupštine, koja je održana 18. maja 1957. Na čelu Kluba i dalje se nalazi

zr Ševo Golubović, Boško Trifunović je potpredsjednik, Alija Bašić sekretar, Pero Lučić referent za tehnike, Boško Trifunović predsjednik Materijalno-finansijske komisije, Bruno Juhnić predsjednik Nestručno-sportske komisije, Omero Zahirović predsjednik Tehničke komisije, Ševo Kovačević predsjednik Propagandne komisije, Adolf Štokar kapiten za alpske discipline, Ahmet Jelić kapiten za trčanje, a Omero Zahirović je i kapiten za skokove.

Mjerenja aktivnosti za prethodnih godina dana su i potvrde koje su dodjeljene na 3. godišnjoj skupštini. Tom prilikom pohvaljeni su Boban Ilić, Gojko Šimović, Zdenka Mihajlović, Ahmet Jelić, Ljudevit Katnić, Miro Vojnović, Alija Bašić, Nedžad Blašković, Zarevačka Micević, Bruno Juhnić, Rajko Tepavčević, Milorad Lučić, Pero Lučić i Ševo Kovačević, a posebno je istaknut rad Ševoa Golubovića.

Broj članova iz godine u godinu raste, mada još uvijek ne zadovoljavajućim tempom. Porečno je nezadovoljavajući odnos između mukljance i žena. Sarajevski smrđanski klub 1958. godine ima 3892 registrirane člane, od čega je 201 odstrelli mukljance, 49 žena i 30 gionika.

Aktivnosti SSK na Jabolici: Ševo Golubović, Gojko Šimović, Žarko Kavnić / Đorđević Fazlić

Inicijatori "Igmaanskog marta"

Tokom smučarske sezone 1957/58. opada aktivnost na organizovanju smučarskih kurseva, između ostalog i zbog prilične nepovoljnih vremenskih uslova, odnosno manjka snijega. Zbog tog razloga otkazan je planirani pionirski smučarski kurs, a realizovan je tek dio plana kurseva za seosku omotinu.

Slijedeće prilike su nakonjenje lumenima i hrvatskim, pa je i ove godine nastavljena uspješna saradnja sa farskom sprećom. Prvi rejeci 1958. godine održana su tri kurseva, kroz koje je obuku smučanja proti 145 sumara i čuvana lova.

Klupski nastavnici i instruktori učestvovali su u svim skijarskim Smučarskim savezima Bosne i Hercegovine, a među od njih i na seminarima u Sloveniji. Na nastavnom planu svakodnevno je postojao organizovan trening tekmovačkih SSK (bez članova i bez omladincata) pod vodstvom austrijskog trenera Hansa Dragera, s ciljem da smučari ostaju elementima austrijske smučarske škole.

Na tekmovačkom planu SSK često deli-

prvu poziciju u bosanskohercegovačkom smučanju. Na 12. nepubličkom prezentatu u klasičnim disciplinama, koje je 18. i 19. januara 1958. održano na Elektročaku kod Zenice, u konkurenčiji članova Rajku Tepečeviću pripada drugo, a Petru Lučiću treće mjesto.

Miroslav Lučić je na ovom takmičenju dobio šampioniku titulu među omladincima, a Miroslav Rabbi isti uspjeh postigao je među mladim omladincima. I dvije klupske flote sa Elektročaka donose zlatne medalje, senioršku u sastavu Želimiru, R. Lučiću, Tepečeviću, i omladinsku u sastavu M. Lučiću, Rabbi i Jeliću.

I na Jakorini, gdje je 8. i 9. marta 1958. godine održano 12. prezentatu Bosne i Hercegovine u alpskim disciplinama – prava dva zelta medalja. U veleslalomu u konkurenčiji članova među tri prva mjesto pripadaju članovima SSK – prvi je Aleksandar Bojković, drugi Uglješa Cvjetićić, a treći Miladin Golijanin. U slalomu za seniorove isti rezultat – petnaste članove SSK. Prvi je Petar Križ, drugi Uglješa Cvjetićić, a treći

Željko Šatni. I u omladinskoj konkuren-
ciji titulu Iduša ŠSK – Miroslav Lučić je
kampion i u streljaju i u volejbalu, u
kome Tomislav Šiliću pripada drugo
mjesto.

Članice Sarajevskog smučarskog kluba Ida
Nikolićević postiže vrijedan rezultat u među-
narodnoj konkurenčiji – na 4. jahorinskom
kupu, čiji je tehnički organizator ŠSK, Ni-
kolićevićvoj pripada deseto mjesto u vele-
stolama u konkurenčiji amaterki iz Šent-
cerneja. Joli dva člana ŠSK nastupaju te
godine na Jahorinskom kupu – Željko
Šatni je šestasti, a Aco Bošković osmu-
nasti u volejbalu.

Bilježimo i rezultate Otvorenog prvenstva
Sarajeva u daljinском smučanju 23.
februara 1958. godine, na kojem su najbolji
Rajko Tapavčević (SSK) među seniorima,
Rajko Lučić (SSK) među omladincima i
Miroslav Jelić (SSK) među planirima.

Sezona 1957/58. je i početak jedne sjećane
tradicije. Nakon 26. januara 1958. godine
na Igmanu je održano prvo takmičenje za
članas tradicionalni „Igranski mar“.

– Ideja za organizovanje ovog smučarskog
spomen takmičenja potekla je iz rukog Kluba,
a među inicijatorima bio je i član Jahorine
Milivoj Rynar – kada zadnjji predsjednik
SSK Sava Golubović. – Izvršili smo
elaborat za organizovanje ove priredbe, koji

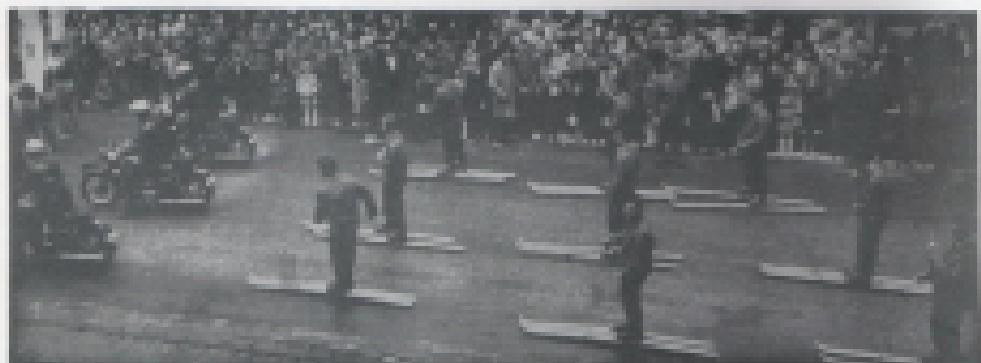
je sa određivanjem prihvata u Gradskom
i Republičkom odboru Saveza boraca. Ta-
ko je za smaćanje otvoren Igman, buduće
olimpijsko borilište sa klasične discipline.

ŠSK je odlična obnova organizacione postro-
je, a ni njegovi članovi nisu razvratili na
stazi koja je podignuta i završena na Brus-
nici, a bila je duga 30 kilometara. Sarajev-
ski smučarski klub je skupni pobojnik 1.
„Igranskog mara“ u konkurenčiji klubova
iz Sarajeva, Travnik, Zenica, Tuzle, Banjaluke, Pala i JNA. Pojedinačno naj-
uspješniji je Travničan Sredoš Piro, drugi
je Rajko Tapavčević (SSK), a treći Pero
Lučić (SSK).

Ova godine učestvovanja je saradnja sa
klubom iz Borije. Čwika ŠSK bila je gost
u Bugarskoj, a na takmičenju koje je tom
prilikom organizovano pobijedili su doma-
ćini.

Prištavajući zadnjie zapiski, ponovo
nalazimo na listu pohvaljenih članova Klu-
ba. Klijet je o najaktivnijima u periodu od
maja 1957. do maja 1958. godine. Pohva-
ljeni su: Sava Golubović (ponovo izabran
za predsjednik), Rajko Tapavčević, dr Mi-
haeljčić, Zdenka Mihajlović, Aco Bošković,
Rade Mijović, Branko Ivančić, Pero Lučić,
Vlado Šuljanjer, Josip Đabe, Nali Ahmed,
Miroslav Lučić, Miroslav Lučić, Bruno Ju-
zak, Derman Zahirović, Ahmet Jakić, Alja-
bošić, Milo Perić i Rajko Hasević.

Društvo Kluba na Promocijskoj paradi u Sarajevu 1958.

prodat dom na trebeviću

Na kraju sezone 1958/59. svode su bilansirani rezultati godišnjeg djelovanja od održavanja atletičara. Tako se konstatuje da je ŠSK za pet godina obitalo preko 600 fumara i te-volzara, oko 300 učenika srednjih škola i preko 250 amatičara sa seća.

Finansijska situacija u Klubu bitno se popravila. Oba doma, „Kraljica“ na Javorini i dom na Trebeviću u sezonu 1958/59. poslovali su sa suradnicom, što je preseglo i njihove oprimice. Sa Smučarskim savezom Bosne i Hercegovine organizovana je velika novčana lutnja smučarske vrijednosti od 5.000.000 dinara. Posljedne finansijske okolnosti navode na neizvršenje o kompletiranju objekata na smučarskim terenima. Tako je, preko Državnog sekretarijata za robni promet i uz participaciju Srpskog NO, dobijena dotacija u iznosu od 4.000.000 dinara za izgradnju skališta na Javorini ili Trebeviću.

I na planu masovnosti postigu se još bolji rezultati. Na krajnju takmičarsku sezonu 1958/59. Sajevacki smučarski klub već ima 600 registrovanih članova. Klupsko

rekonvodstvo piformilo je i posebnu komisiju za omesoviranje članstva, koja je predviđala niz mjeri na popularizaciju smučanja, da je za samo tri mjeseca primljeno 65 novih članova i članica, pretežno omiljene.

Na takmičarskom planu najnaslovije strelja na kopljetinim takmičenjima je na 13. prvenstvu Bosne i Hercegovine u smučanju, koja je, izneseno i u atletici i klasičnim disciplinama, održana na Javorini 6. 7. i 8. februara 1959. godine. Ekipa ŠSK na ovom takmičenju ima 21 člana i članicu i najtrojnija je od svih učešćnika.

U konkurenčnoj trkačkoj poljanskoj Romanijskoj preuzima priznat u Republici, no ni članovi ŠSK ne ostaju bez trofeja. Sajevacka Italija je prvak Bosne i Hercegovine. Hamdo Žadičnović je drugi među seniorima pojedinačno, a Čedo Lučić treći u konkurenčnoj smučarskoj pojedinačno.

U atletičkim disciplinama i dalje su najuspešniji članovi Sajevackog smučarskog kluba. U veličinskom — seniori Aleksandar Belković je i dalje nepostignut, a Uglješa Crnjetiću pripada treće mjesto u Republici.

Grupe aktivista ŠSK na Jahorini 1988. godine

U skoku — senior Bošković je drugi, a Josip Đabčević treći. Aco Bošković niknu šampionskih trofeja nastavlja da milje i u smuku, gdje osvaja još jednu titulu republičkog prvaka. U ovoj tri Ugljica Čajetić je ponovo treći.

U konkurenциji omilađinaca članovima ŠSK pripadaju dvije brončane medalje — Miroslav Lutić je treći u skoku, a Kamal Nikolić u smuku.

Zahvaljujući boljim rezultatima u smučarskom trčanju, paljarska Romunija je najuspješniji učesnik Prvenstva, dok se, s manjim zaostatkom, ŠSK našao na drugom mjestu.

Tako istjesen dana kasnije Jahorina je domaćin nekoliko kvalitetnijih takmičenja, između ostalog i novog dvometa stipe Srpskih smučarskih klubova i Slavije iz Sofije, koja je univatila posjetu. U ovom dvometu bugarski smučari su ponovo bili bolji.

Na organizacionom planu tokom zime 1988./89. nastavlja se intenzivna aktivnost. Klub je, tako, organizator klupskog, Podešavnog i Divljenskog prvenstva Srbije, zatim trameta representacija Srbije, Makedonije i Bosne i Hercegovine na Jahorini, dvometa

ŠSK — Slavija i po drugi put Igraničkog marša, koji postaje jugoslovensku smučarsku manifestaciju prvog reda.

Na kraju sezone bilerno je nova klupska rukovodstvo. Na čelo Kluba ponovo je izabran Ševo Oslubović, a za članove Upravnog odbora: Gađko Škimić, Nikola Zuganac, Ahmet Jašić, Branko Kocović, Rajko Toparević.

Branko Kocović / Ševo Oslubović, stupanjšnji sekretar i predsjednik Kluba

vit, Boro Erbez, Salem Hasečić, Blagoja Ninić, Husein Antanagić, Zdenka Mihajlović, Bruno Jurić, Aco Bošković, Mursit Jatić, Ragib Hasečić, Nikola Jakšić, Zoran Lazik, Angela Jakšić i Hamdo Začinović.

Tokom ljeta 1980. godine počinju prei seđivoi na logradnji nekog klupskeg doma, te pripreme za logradnju prveg skilifta na Jahorini, što su dosegaju od Izvođenog zvadaja za dalji razvoj aktivnosti Sarajevskog smučarskog kluba, koji 1980. godine uči broj 710 registriranih članova. Povećanje članstva u posljednjih godina dana posebno je doprinijelo tek uspostavljenja saradnje s Fabrikom duvana Sarajevo, koja je privođala petronat nad Sarajevskim smučarskim klubom, pa se jedan time rješiti rednik aktivno uključio u klupsku aktivnost.

U strukturi članstva i dalje se započeva razmjera između broja članova i jedne i četiri omiljene i pionirne sa druge strane. Neime, u

klupskoj strukturi preostajuću članovu srednjih godina, dok se preostal podmladakvina članstva odvija prilično sporo, kao i akcija na mešovitom uključivanju mladih i aktivnost.

Istoč, saradnja sa Fabrikom duvana Sarajevo je vrlo istružno korisna za obje strane. Priličan broj radnika i studenika Fabrike duvana učestvuje u Klubu, a ŠŠK je preuzeo obavezu da pomogne razvoju fizičke kulture u ovom kolektivu. Pored toga, Fabrika duvana je ikućila klupski dom na Trbaviću za osim deset mlađih radnika, pa su ta mrežava dobro došla za logradnju doma „Mladost“ i skilifta na Jahorini, kao i za uređenje smučarskih staza i potrebitih rešenja na logradnji skilifta na Trbaviću. Fabrika duvana je preuzeila obavezu da i na druge načine pomogne logradnju ovih objekata, usporanjem svojih kamiona i učeljkom svih rednika u logradnji. No je mnogo otkidalo tek redove na osim objekti- ma, koji su uspejeli napravljati.

boškoviću četiri titule

Sazona 1959/60. donosi nove uspjehe članova Sarajevskog studentskog kluba na takmičarskom planu. Klub je po treći put organizator tradicionalnog takmičenja trikota „Igranički marč“, na kome se okuplja pet republičkih reprezentacija, te više bosanskohercegovačkih klubova. U klupskoj konkurenциji Sarajevski studentki klub je najuspješniji, ispred velikog konkurenta Romani-je sa Palu.

Nastavljaju se i tradicije susreta sa smučarima svjetske Slavije. Sarajevski studenti gospodari su od 27. januara do 8. februara 1960. godine u Bugarskoj i zabilježili prvi uspjeh u tradicionalnim dvoracima, usmrtiv se kuci kao pobjednici. SSK je u ovom deonoru ostvareo 2.500, a Slavija 2.400 bodova. U najbolji takmičari u ekipe Sarajevskog studentskog kluba bili su senior Safet Jatić i junior Vlado Šulinjer, koji se i danas sjeća ovog susretac.

— Bilo je to za nas zaista prijetno gospodarenje. Bili smo primljeni vrlo vrlođivo, ali uspjeli u nadmetanju na stazi s jednom od najboljih bugarskih ekipa ipak ostvariti u po-

Vlado Šulinjer

Članovi SSK na Javorini 1960.

seniorom rješenja, pogotovo što smo potjedno izvojevali na terenu domadina.

Pozla uspjeha u Bugarskoj, ali jedi još jedna priznanje takmičarima Sarajevskog smučarskog kluba, čiji članovi čine predstavnicu Bosne i Hercegovine koja je februara 1960. godine učestvovala na Međunarodnom memorijalu u smučarskom trčanju, gdje je zauvijek ostala mjesto.

Predstava Bosne i Hercegovine, četvrtsta po redu, učestvovanju je i u alpskim i u klasičnim disciplinama održane na Javorini od 12. do 14. marta 1960. godine.

U konkurenčiji trička - seniora titula ne-republikanskog preka pripada jednoro od najboljih redateljnih klasičara Šefetu Jelitu, članu SSK, a među juniorima Gordana Kunarićevog je drugo mjesto, isto kao i Čedo Lukić među trkačima - juniorima. Još jedna šampionatska titula pripada Sarajevskim

smučarskom klubu, pa postjele seniore u streljati. Juniorska strelja na Javorini je zaustala drugo mjesto.

U alpskim disciplinama smučari SSK i dalje nemaju konkurenčiju u Republici. U to vrijeme nezadnjatelj Aleksandar Bojković nosi čak četiri šampionatske titule – prvi je u Republici u sekcijašima, slalomu, smrku i kombinaciji.

U slalomu među seniorima Josip Dabo je drugi u Republici. U juniorskoj konkurenčiji još dvije šampionatske titule pripadaju članovima SSK – Kamil Viškić je prvi u slalomu, a Vlasten Šušnjar najbolji u smrku.

Za 14. republikansko prvenstvo bila je organizirana i jedna od zaputnih jahorinskih skakaonica, pa je tako 1960. godine održana iz tež periođe razvoja smučarskih skokova u Bosni i Hercegovini i posljednje prvenstvo Republike u svoj disciplini. Posljednji repu-

čićki šampion stare skokavice gde je bio član Sarajevskog studenčkog kluba. Nikola Zagorac sa skokovima od 19 i 18 metara, a treći je bio Josip Dabo (SSK) s jedinim skokom od 16 metara (takođe rečeno grčalo je Sadi Novak - Zenica - sa skokovima od 18 i 17,5 metara).

— Bilo je i kasnije nekih prekušaja da se otive studenčki skokovi u Sarajevo, ali svih planova padali su u vodu. Vjerujem da će s olimpijskim takmičenjima u Sarajevu i uz nastojanja Smučarskog saveza Bosne i Hercegovine ponovo otvoriti interesovanje za ovu atraktivnu studentku disciplinu. U vrijeme kad sam se ja takmicio, i posed prilično skromnih uslova, bila su to vrlo uzbudljiva takmičenja i stoga je bio je tradicija predstavljana — slijedajući se tag posljednjeg takmičenja, — kada Nikola Zagorac, u kasnijem periodu vrlo uspješan atletista i studenčki pedagog u Klaibu.

Značajan konik u studenčkom pričaru obustavili su novi studenčki predstavniči i izdavanje „Priručnika“ za studenčke učitelje i trenerе, koji je, u tisku od 200 primjeraka, Sarajev-

ski studenčki klub ledio u sadašnji sa Zborom studenčkih učitelja i trenera Smučarskog saveza Bosne i Hercegovine.

Ka prvomajskoj paradi 1960. godine učestvovaо je i ekipa Sarajevskog studenčkog kluba, što je bilo vrlo pozitivno primljeno od prisutnih gledalaca.

Na 8. godišnjoj skupštini odabrojeno je prijedlog dozadabnjem klupskega rukovodstvu i izabrani je novi Upravni odbor, koji je brojao čak 30 članova: Savo Golubović (predsjednik), Drago Klobarić, Bruno Juhnić, Dora Erbez, Blagoje Milutin, Rajko Tepavčević, Omer Hadžib, Branko Šarić, Nikola Zagorac, Adolf Stokar, Srbo Milić, Ragib Hasečić, Josip Dabo, Hamdo Žabićević, Nedra Albić, Komo Jusufbegović, Milivoja Vučković, Miro Vobornik, Dragi Pušić, Ahmet Šakić, Fikret Šijercić, Pero Letić, Gajko Šikanić, Nasif Alihodžić, Kosara Roganović, Ismet Delić, Fazla Hasanbegović, Aco Bojković, Niko Jakšić i Muzar Jalošić. Za članove Nedjeljnog odbora izabrani su Dušan Vujčić, Vilko Šarić i Aco Oštrošić.